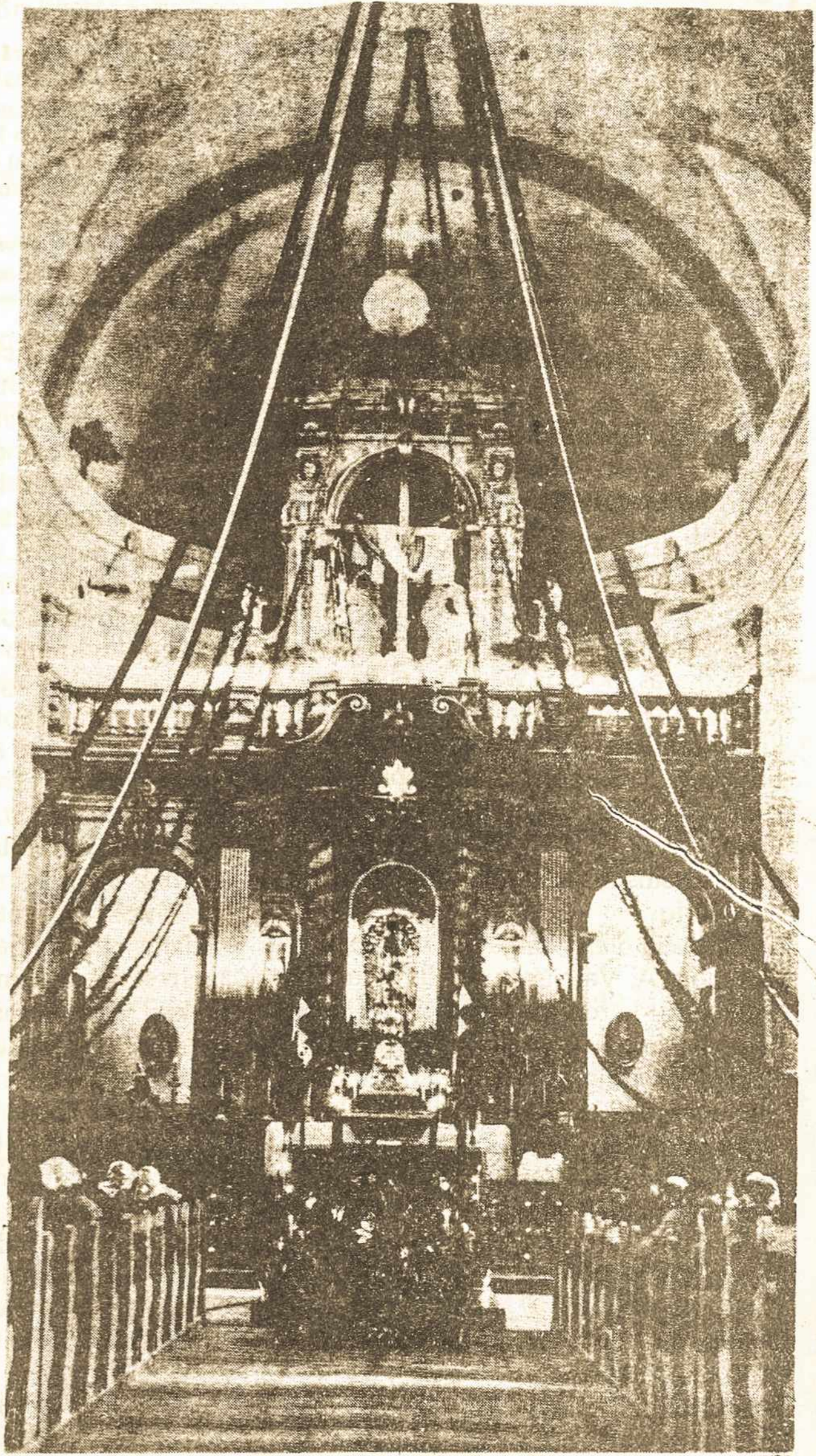

Sąlygom keičiantis

Išėivijoje visą laiką jautėm besikeičiančias gyvenimo sąlygas, bet pastaraisiais metais jos ėmė keistis žymiai spartesniu tempu. Daug dalykų, kurie prieš 30 ar 40 metų atrodė vienaip, šiandieną jau atrodo kitaip. Visuomeninė veikla, taip gyvastingai, dinamiškai besireiškusi anuo metu, dabar žymai sulėtėjo ir grumiasi su išlikimo problemomis. Lietuvių Bendruomenėje prieš 30 metų gyvenimas virte virė, o dabar jau yra visa eilė apylinkių, kur gyvastingumas yra labai sumažėjęs. Prieš 30 metų Kanadoje ir kitur buvo steigiamos lietuviškos parapijos, o dabar jau svarstoma, kaip jas išlaikyti. Prieš 30 metų išėivijoje atsirado tiek kunigų, kad visi savoje visuomenėje negalėjo sutilpti. Daugeliui teko eiti į kanadiečių, amerikiečių ir kitų tautybių parapijas. Šiandieną daugelis tų kunigų jau yra pensininkai arba nebe pajėgūs dirbti. Jei anuomet buvo kunigų perteklius, tai šiandieną jaučiamas jų trūkumas. Paskelbti Lietuviškos Parapijos Metai, matant kaip tik tuos rūpesčius. Daug ko laukiama iš to užmojo, būtent, ir pasauliečių, ir kunigų sujudimo, stiprinančio parapijų egzistenciją. Paskelbtųjų metų akcija, be kita ko, turėtų paskatinti jaunimą ryžtis kunigo pašaukimui. Senoji karta jau beveik atliko savo uždavinį. Jų pozicijoms tesiruošia jaunoji karta.

TAI LŪKESTIS, nuo kurio išsipildymo priklausys lietuviškų parapijų ateitis. Jeigu jaunoji karta pajudės ta linkme, problema bus išspręsta dar vienos kartos laikotarpiui. Kaikur jau matyti gerų ženklų pozityvia linkme, nors dar nepakankamai. Galbūt palengva ta pozityvioji banga įsisiūbuos, bet tuo tarpu yra spragų, kurias reikia užpildyti jau dabar. Didesnės lietuvių gyvenvietės tebeturi bent minimalinį kunigų skaičių, kuris galės dar ilgesnį laiką aptarnauti tikiybinius tautiečių poreikius, tačiau mažesnių gyvenviečių būklė tuo atžvilgiu yra liūdna: daugelis jų nebeturi lietuvių kunigo. Tokių vietų ypač pagausėjo Kanadoje, kur vien 1982 metais mirė keturi kunigai, o 1981 — du. Vienas kitas, dirbęs sielovadoje, pasitraukė ir išvyko į kitus kraštus. Tokių vietovių yra ir JAV-se. O be kunigo, kaip rodo jau ilgoka patirtis, ima nykti ir visuomeninė veikla, ir apalai lietuviškasis gyvenimas. Tai aiškiai matome ypač Kanadoje ir JAV-se. Apylinkėse, kuriose nėra lietuvių kunigo, viskas apmiršta, nes beveik nelieka pakankamai stiprios jungties. Parapija ar bent misija sudaro tam tikrą atramą, ne tik tai religinę, bet ir tautinę. Kai ji išnyksta, prasideda irimas bei ėjimas kas sau. Gerai, jei tas atramas gali bent laikinai pavaduoti pasauliečiai veikėjai, sugebą ne skaldyti, o jungti.

ŠIUO METU trūkstant kunigų, iškyla pasauliečių vaidmuo ne tik visuomeninėje veikloje, bet ir tikiybiniame srityje, ypač mažose lietuvių gyvenvietėse. Kai šios netenka savo kunigo, turi ateiti pagalbon pasauliečiai. Žinoma, jie negali eiti kunigo pareigų, bet gali daug prisidėti prie parapijos ar misijos tęstinumo, t.y. tolimesnio jos išlaikymo. Juk svarbu, kad esama tikiybini-tautinė bendruomenė išliktų nesubyrejus. Tam tikslui vietiniai pasauliečiai gali sudaryti tikiybinių reikalų komitetą, kuris rūpintųsi pamaldomis ir kitais tikiybiniiais reikalais. Jo uždavinys — surasti lietuvių kunigą, o jei tai neįmanoma šiuo metu, tartis su vietos dvasiškiais kitataučiais, kad būtų laikomos specialios pamaldos lietuviams. Žinoma, niekur nebus tokio, kuris mokėtų lietuvių kalbą, bet tuo atveju kitatautis kunigas gali

Žemaičių Kalvarijos, kuri dabar pavadinta Varduva, bažnyčios vidus 1967 metais.

laikyti Mišias lotyniškai, angliškai ar kuria kita suprantama kalba, o lietuviai gali atlikti skaitymus bei giedojimus lietuviškai. Tai nėra idealus sprendimas, bet reikalo atveju visai įmanomas ir kaikur praktikuojamas (pvz. Australijoje). Tokia tikiybinių reikalų komiteto iniciatyva įgalintų lietuvius tęsti savas tradicijas, išlikti savoje bendruomenėje bei lietuviškoje dvasioje. Reguliarus lietuvių būrimasis apie šventovės altorių būtų jungtis, kurios ypač pasigendama mažesnėse gyvenvietėse. Pr. G.

SKLEISKIME TARP KITATAUČIŲ LKB KRONIKĄ IŠĖJUSIĄ PORTUGALIŠKAI. PLATINAMA NEMOKAMAI. GALIMA GAUTI ABIEJOSE KLEBŪNIJOSE.

SEMANARIO

MŪSŪ
LIETUVA
"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 2.300,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

LAIŠKUOSE IŠ LIETUVOS

Iškilmės Kaunp, Telšių ir Kaišiadorių katedrose. Generolo St. Raštikio šeimos likimas. Politiniai kaliniai. Pakeičiamos siuntinių medžiagos.

Š.m. liepos 25 d. Kauno arkikatedroje-bazilikoje įvyko didelės iškilmės – buvo konsekruojamas vyskupu kun. Antanas Vaičius, Telšių vyskupijos kapitulinis vikaras, iki šiol tvarkęs Telšių vyskupiją. Iškilmėse dalyvavo Vilniaus arkivyskupijos apaštalinis administratorius vysk. J. Steponavičius (tebėra ištremtas iš savo vyskupijos), vysk. L. Povilonis, vysk. R. Krikščiūnas, vysk. V. Sladkevičius, daug kunigų ir labai daug tikinčiųjų.

Tą pačią dieną naujai įšventintasis vyskupas A. Vaičius buvo išlydėtas į Telšius, kurių katedroje įvyko iškilmingas ingresas. Po iškilmingų Mišių buvo suaruštas priėmimas. Važiuojant naujam vyskupui iš Kauno į Telšius, skambino pakelės šventovių varpai, daug žmonių rinkosi į vyskupo sutikimus, sveikindami naująjį ganytoją.

Didelės iškilmės įvyko ir Kaišiadorių vyskupijos katedroje š.m. rugpiūčio 8 d. Tai buvo vyskupo V. Sladkevičiaus ingresas. Jis buvo įšventintas vyskupu 1957 m. gruodžio 25 d. arkivyskupo T. Matulionio, bet vyskupijos valdyti negalėjo, nes sovietinės valdžios buvo ištremtas į Nemunėlio Radviliškį už tai, kad buvo išventintas be okupacinės valdžios leidimo. Šiomet jam buvo leista grįžti į Kaišiadoris ir perimti vyskupijos valdymą iš kapitulinio vikaro kan. J. Andrikonio.

Vysk. V. Sladkevičiaus ingrese dalyvavo labai daug tikinčiųjų, trys vyskupai – J. Steponavičius, L. Povilonis, A. Vaičius ir daug kunigų.

Naujasis Kaišiadorių vyskupas jau per-

tvarkė kuriją: kancleriu paskyre kun. Mykolą Balnij, iš Stirnių atsikvietė seniau buvusį kanclerį kan. Stasį Kiškį, atostogavusį Palangoje. Pastarasis yra 82 metų amžiaus, bet dar gana žvalus.

Susirgo Kauno arkivyskupijos generalvikaras mons. Liudvikas Mažonavičius. Gydosi ligoninėje Kaune. Buvo ištiktas lengvo pobūdžio priepuolio (insulto). Turi augštą kraujo spaudimą.

Kitame laiške, gautame š.m. liepos mėnesį, rašoma apie generolo St. Raštikio šeimą. Laiško autorius atpasakoja tai, ką girdėjo iš tremtinės, grįžusios iš Sibiro. Esą gen. St. Raštikio žmona, po jo dingimo, buvo laikoma namuose Kaune NKVD pareigūnų 4 dienas. Po to buvusi išvežta nežinia kur. Kitiems šeimos nariams neleido pasiimti nė šiltų drabužių, o senelius su mergytėmis įgrūdo į prekinį vagoną ir išvežė Sibiran į KamenNaobi. Ten jie išbuvo iki 1941 m. rudens. Visi badavo. Pvz. vienas litras pieno kainavo 15 rb. Tai siaubinga kaina. Kas kuo galėjo, šelpė senelius ir mergytes, ypač maistu ir apranga, nes buvo išvežti iš Lietuvos kaip tą dieną buvo apsirėngę. Rudenį mažoji mergytė mirė iš bado. Ją ten ir palaidojo. Visi kiti suaugę žmonės pirmą vasarą įstengė išsilaikyti, tik kaikurie vaikai neatlaikė – mirė iš bado.

1941 m. rudenį, kai jauniausioji gen. St. Raštikio duktė jau buvo mirusi, senelius ir vyresnes mergytes nugabeno į laivą ir Lėnos upe išvežė dar toliau į šiaurę, į kažkokį kolchozą dirbti. Lydin tieji pareigūnai tyčiojosi, sakydami, kad visus veža į Ameriką, nors iš tikrųjų vežė į pražūtį. Tame kolchoze seneliai netrukus mirė iš bado, nes nebuvo pajėgūs dirbti. Vyresniosios dukros dirbo kolchoze, važinėjo su jaučiais, rodos, vėliau lankė vietinę mokyklą. Tolimesnis jų likimas nežinomas.

(Red. pastaba. Pasak "Lietuvių Enciklopedijos" XXIV t., 525 psl., gen. St. Raštikio žmona Elena-Marija Smetonaitė-Raštikienė buvo rusų suimta ir laikyta Kauno kalėjime iki 1941.VI.23. Vėliau, 1944 m. vasarą, drauge su savo vyru pasitraukė į Vokietiją. Visi artimieji Raštikių giminės, jų tarpe 3 mažametės dukrelės, 1940.VI.14 buvo suimti ir išvežti Sibiran).

Minėtame laiške rašoma ir apie politinius kalinius. Esą M. Jurevičius kalinamas Čeliabinsko lageryje su kriminalistais. Jis sugebėjo patraukti bei sudominti savo mintimis ir kriminalistus. Laikosi gerai, tik numetė svorio, nes maistas prastas.

Onutė Poškienė nebesikelia iš lovos, turi dažnus cukraligės priepuolius. Jos artimieji, kiek galėdami slaugo. Kasdien ji eina blogyn.

Viktoras Petkus laikomas Permės politlageryje. Sveikata prastoka. Retkarčiais parašo laiškus Onutei.

Yra pastaba apie siuntinius, gaunamus iš užsienio. Esą rusų muitininkai pakeičia medžiagas iš amerikietišku j rusiškas ir prie rusišku džinsų prisiuva amerikietiškas etiketes. Siuntėjai turėtų nurodyti lydima jame rašte kelnų spalvą, dydį, vyriškos ar moteriškos medžiagos kiekį, džinsų firmą. Tai esą labai svarbu. "Jūs išsiunčiate vienokius, o čia, Lietuvoje, žmonės gauna kitokius, ir tai dažnais atvejais. Skaudu, kai tie rusai pelnosi iš jūsų, daro dideles spekuliacijas".

TARIAMO DISIDENTO „IŠPAŽINTIS“

TIESA (VIII.18) atspausdino tūlo T. Roko laišką redakcijai, pavadinimu „Voratininkiai, kuriuos per vėlai pastebėjau“.

Tai jaunuolio „išpažintis“ apie jo įsivėlimą į tariamą pagrindžio veiklą, kurią Lietuvoje varo „atskalūnai“, prisiklausę „korstytojiškų“ kai kurių Vakarų radijo stočių laidų.

Didžiąją dalį kaltės už savo „nuodėmes“ jis suverčia ant ligšiol negirdėto Vinco Selioko, kuris jam pasakojo apie kažkokią moterį, kuri už religiją paaukojo laisvę. Paskui V. Seliokas jam sakė skaitęs „kažkokio užsienio autoriaus knygą, kurioje minimas vienas susideginęs jaunuolis...“

T. Rokas su draugais spausdines ir platinęs „gyvenimo tikrovę šmeižiančius lapelius“, bet po dviejų metų supratęs savo „klaidą“ ir dabar nori „savo sąžiningu darbu“ nuplauti „juodžiausią dėmę“ savo biografijoje...

● Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTŲN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

IŠSILUPK AKĮ!...

Nėra jau taip lengva būti krikščioniu, pilnai krikščioniu.

Jei net pats Dievo Sūnus prisiėmė tokį gyvenimą — ir tokią mirtį —, kad mums suteiktų galimybę "jeiti į gyvenimą" (būtent tapti krikščionimis gyvenime ir amžinybėje), tai krikščionybė turi tikrai būti ko nors verta. Šio meto liturginiai skaitiniai (Jok 5, 1–6; Mk 9, 42–47) yra aiškūs.

I. Gobsūmas — pavojus

Kely į "gyvenimą" yra daug pavojų. Vienas jų — turtas.

Turtas yra reikalingas gyvenimui, sau pačiam ir kitiems.

Tačiau yra didelis papiktinimas (ir pastoja kelią į amžinąją laimę), kai krikščionis vien tik sau krauna turtą

Gerasis Ganytojas

Daugiau negu šeši tūkstančiai įvairių tautybių tikinčiųjų buvo susirinkę Castelgandolfe prie popiežiaus vasaros rezidencijos, susitikimui ir bendrai vidudienio maldai su Jonu Paulium II. Šventasis Tėvas savo žodyje atkreipė maldininkų dėmesį į liturgijoje minimą Gerąjį Ganytoją, pažymėdamas, kad žmogaus žemiškoji kelionė nėra klaidžiojimas aklinais takais be tikslo ir paskirties. Yra Gerasis Ganytojas, kuris mus veda tiesiu keliu, saugoja nuo pavojų ir rūpinasi mūsų išgelbėjimu ne tik šiame žemiškame gyvenime, bet ir amžinybėje. Kaip sako psalmininkas, laimė ir malonė mane lydės kiekvieną mano gyvenimo dieną.

Ekarungų kalba

Vatikane yra spausdinamas pirmas Mišiolas ekarungų kalba, kuria šneka apie pusę milijono žmonių Mozambike, Afrikoje.

(ypač jei neteisingai ir skriausdamas kitus).

Gal joks kitas, kad ir aršiausias, revoliucionierius neužpuolė turtuolių tokiomis kandžiais žodžiais, kaip sekmadienio liturginiam skaitinymui apaštalas Jokūbas:

"Nagi dabar jūs, turtuoliai, verkite ir raudokite dėl jūsų laukiančių negandų (gėdos ir bausmės)!

Jūsų lobiai supuvę, jūsų drabužiai kandžių sukapti.

Jūsų auksas ir sidabras surūdijo, ir jų rūdys prieš jus liudys ir es jūsų kūnus kaip ugnis.

Štai, jūsų laukus nuvaliusiųjų darbininkų užmokestis, kurį jūs nusukote, šaukia; plovėjų aimanos prasiskverbė į kareivijų Dievo ausis.

Jūs prabangiai gyvenote žemėje, smaguriavote ir nupenėjote savo širdis skerdimo dienai!

Jūs pasmerkėte ir nužudėte teisingąjį, ir jis negalėjo jums pasipriešinti"...

Net ir aršiausias kieno nors "manifestas" nublunka prieš šiuos apaštalo šūkius.

II. Paskandint jį!

Kristus, visuomet toks atlaidus ir gailingas vargšams nusidėjėliams bei paleistuvėms (kurių nusikaltimas ne jom vienom priskiriamas!), atrodo beširdis teisėjas su tais, kurie "piktina", kitiems pastoja kelią, kitus, ypač "mažutėlius", sąmoningai veda į nuodėmę. "Tam būtų geriau, jeigu jam užkabintų ant kaklo girnų akmenį ir įmestų į jūrą"! Taigi, tokius paskandint! Ir užrišus akmenį

ant kaklo, kad tikrai nuskeštų!

O kiek šiandien tokių, kurie tūkstančius, milijonus "tikinčių mažutėlių" taip piktina!

Pažvelkim tik į TV, kuri kasdien įneša į namų židinį ir valandų valandas rodo net šlykščiausių dalykų. Kokia tad atsakomybė jų! Ir tėvų, kurie leidžia tokiomis dalykais maitintis jaunai vaiko vaizduotei!

Jei visiems tokiems piktintojams norėtum užnerti virvę ant kaklo ir su akmeniu įmesti į jūrą, kad ir šiame, šventojo Povilo mieste, gal pristigtų akmenų — ir reikėtų ardyti šaligatvius.

III. Išsilupk akį!

Žmogus ir pats sau gali būti "papiktinimas", netinkamai naudodamasis pačiais savo kūno sąnariais.

"Jei tavoji ranka traukia tave nusidėti, — nusikirsk ją! Tau verčiau sužalotam jeiti į gyvenimą, negu turint abi rankas, patekti į pragarą.

Ir jei tavoji koja veda tave į nuodėmę — nusikirsk ją, nes tau geriau luošam įžengti į gyvenimą, negu, turint abi kojas, būti įmestam į pragarą.

O jei tave gundo nusidėti tavoji akis, — išlupk ją, nes verčiau tau vienakiui jeiti į Dievo karalystę, negu, turint abi akis, būti įmestam į pragarą..."

Ir galėtum tęsti Kristaus pradėtą analizę.

Ir jos šviesoje peržvelgti savo gyvenimą, savo nusistatymą.

Krikščioniškas gyvenimas reiklus. Ir amžinybė verta ko nors.

CONISA IMÓVEIS

ĮSIKŪRIUSI VYTAUTO DIDŽIOJO RŪMUOSE

DĖMESIO LIETUVIAI!!!

CONISA IMÓVEIS YRA VISŲ LIETUVIŲ NEKILNOJAMO TURTO ĮSTAIGA

Parduodam, perkam, nuomojam ir administruojam namus, sklypus ir visą nekilnojamą turtą.

Galime jums pasiūlyti geriausias namus ir sklypus šioje apylinkeje.

Mūsų advokatai jums mielai patars visuose reikaluose ir sudarys reikalingus kontraktus.

LAUKIAME JŪSŲ ATŠILANKYMO

išgersime kartu kavutę.

RUA STO. AMASIO, 327 - V. BELA - FONES: 274-9002 E 274-8187

(ESQ. C/ Rua Giestas alt. do n. 1.090) CRECI 22140

JUGOSLAVAI SMERKIA PABALTIJO UŽĖMIMA

Jugoslavų komunistų partijos žurnale Socijalizam šių metų pradžioje buvo išspausdintas Milošo Prelevičiaus straipsnis apie "revoliucijos eksportą", kuriame Maskvos ekspansija į Pabaltijį ir kitas Rytų Europos šalis kritikuojama iš marksistinio taško. Autorius pabrėžia, kad sovietinės armijos įvykdytas "suvereninių Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybių teritorijų" užėmimas buvo Hitlerio-Stalino pakto ir "klaidingos" stalininės politikos išdava.

Savo straipsnyje Prelevičius ypač nuodugniai nagrinėja Raudonosios armijos nesėkmingą bandymą okupuoti Lenkiją 1920 metais. Anot jo, kai lenkai kovėsi savo teritorijoje (Varšuvos priemiesčiuose), jų kovos tikslas buvo ištausoti savo tautinę egzistenciją. Visi vidiniai nesutarimai, klasių konfliktai buvo nustumti į šalį. Tai buvo tautinis karas, ir lenkų tauta sumušė ir išstūmė sovietinę armiją iš savo teritorijos.

Autorius primena, kad ir pats Leninas, 1920 kalbėdamas apie nepavykusią Raudonosios armijos invaziją į Lenkiją, pripažino, jog lenkai labai neapkentė rusų invazinių dalinių. Jis cituoja šiuos Lenino žodžius: "Lenkų ūkininkai ir darbininkai leido mūsų narsiesiems raudonarmiečiams mirti badu; juos užpuldinėjo ir užmušinėjo iš pasalų".

Rašo, kad Raudonosios armijos dalinių pasirodymas prie rytinių Vokietijos sienų sukėlė panašią vokiečių darbininkų, ūkininkų ir miestiečių reakciją. 1920 įvykusiame pokalby su vienu vadovujančių vokiečių komunistų partijos asmenų, Klara Zetkin, Leninas prisipažino, kad raudonoji kavalerija su savo nušiu rusiom uniformom sukėlė revoliucijos šmėklos baimę visose vokiečių klasėse ir visuomeniniuose sluoksniuose.

Pasmerkdamas Maskvos invaziją į Lietuvą, Latviją ir Estiją 1940 metais, Prelevičius vis dėlto mėgina teisinti mėginimą įvesti sovietinę sistemą Pabaltijy 1918 metais. Tai tipiška jugoslavų komunistų "šizofrenija": kilnus Leninas, baisus Stalinas. Prelevičius turėtų žinoti, kad 1918 lietuviai, latviai bei estai į Raudonosios armijos užpuolimą reagavo panašiai, kaip lenkai ir vokiečiai. Nors Leninas tuo metu linksniavo tautų apsisprendimo teise, jis 1918 pasiuntė savo Vakarų armijos divizijas užimti Lietuvai, Bolševikinės Rusijos armijai buvo pavykę gana toli įsiveržti į Lietuvos teritoriją, bet ji buvo sumušta. Lietuviam, kaip ir lenkam 1920 metais, kova prieš bolševikinius agresorius buvo susijusi su pačios tautinės egzistencijos klausimu.

Lietuvių pasipriešinimas privertė Maskvą ieškoti kitos išeities. 1919 rugsėjo mėnesį Sovietų Sąjungos užsienio reika-

COMUNIDADE LITUANA CATÓLICA ROMANA DE SÃO JOSÉ DEMONSTRATIVO RECEITA E DESPESA DE 1 de OUTUBRO 81 a AGOSTO de 1982

RECEITAS

Dízimo	156.190,00	
Aluguel do Salão	142.200,00	
Promoções e Festas	32.247,00	
Donativos	11.262,08	
Doação para Sino	12.500,00	
Receita Hospedagem de Atibaia	103.196,00	
Venda de Materiais	14.210,00	
Empréstimo Pe. José	141.017,00	
Empréstimo Piscina	100.000,00	
Mensalidades	9.320,00	
Capela de Atibaia	678.100,00	
		1.400.242,08
Saldo no Unibanco em 31.10.81		141.134,87
		1.541.376,95

DESPESAS

DESPESAS DA ESTÂNCIA LITUÂNICA

Piscina - empréstimo	100.000,00	
Serviços de Limpeza	6.134,00	
Imposto Incra	2.220,00	
Água e Luz	35.054,50	
Conservação e Reformas	53.431,00	
Despesas Diversas	56.766,00	
Capela de Atibaia	952.814,00	
Compra do Sino	12.000,00	
		1.218.419,50

DESPESAS VILA ZELINA

Gasolina e Óleo	37.080,00	
Conservação e Reformas	25.957,00	
Impostos Prefeitura	123.467,10	
Dízimo Arquidiocese	3.975,00	
Despesas Diversas	32.780,00	
Despesas Diversas (Débito Unibanco)	12.678,00	
Manutenção de Veículos	65.360,00	
Água e Esgotos	17.000,00	
		318.297,10
		1.536.716,60
Saldo Unibanco em 31-08-82		4.660,35
		1.541.376,95

Pe. Juozas Šeškevičius
Presidente

Wanda Biruté Pumputis
Tesoureira

ly liaudies komisaras Čičerinas laišku pa informavo Lietuvos vyriausybę, kad Rusija "neturi jokių agresyvių ketinimų prieš buvusios Rusijos imperijos pakraščiuose naujai susikūrusias valstybes", ir pasiūlė pradėti derybas dėl karo veiksmų nutraukimo. O 1920 liepos 12 pasirašytoj Lietuvos-Rusijos taikos sutartyje Maskva užtikrina, kad ji "gera valia visiem laikam atsisako nuo visų Rusijos suvereniteto teisių, kurių ji yra turėjusi lietuvių tautos ir jos teritorijos atžvilgiu".

Tie gražūs žodžiai pasirodė esą klatingi: karo veiksmai prieš Lietuvą buvo tęsiami kitomis — ardomosios veiklos — priemonėmis. Po dvidešimties metų Raudonoji armija vėl įžygiavo į Lietuvą. Tačiau pasaulis atsisako pripažinti, kad ši okupacija teisėta. Jos

esminį neteisėtumą pabrėžia ir jugoslavų komunistų partijos žurnale Socijalizam išspausdintas straipsnis apie "revoliucijos eksportą".

(ELTA)

"MŪSŲ DEŠIMTMETIS"

Išleido: B.L.B. Literatūros Būrelis
Redagavo: Halina Mošinskienė
Spaudė: "Mūsų Lietuvos" spaustuve
Viršelis ir vinjetės: Onos M. Petraitytės
Liblik
Tiražas: 500 egz.
São Paulo, Brazilija, 1982
Kaina Cr\$ 1.000,00
Knyga gaunama "Mūsų Lietuvos" redakcijoje

EM PORTUGUES

NR. 20 (79)

MAIRONIS O GRANDE POETA NACIONAL (1862 – 1932)

Traduzido do livro "Antologia Biográfica da Arte Lituana" de Estanislau Gostautas 5. por Vytautas A. Mošinskis.

Sacerdote, professor, poeta e lituano são alguns dos títulos que compreendem a vida de Maironis, cujo outro nome era Jonas Mačiulis, prelado que foi condecorado pela Santa Sé, professor adorado pelos seus alunos, poeta, que foi cantado pelo povo lituano, e por ele coroado com a auréola da gratidão e reconhecimento eterno. Maironis é a própria Lituânia, pois ela foi a única razão dos seus cantos e inspirações. Ele aspirou unir seus ideais de sacerdote e de patriota numa sagrada liga da qual brotou o mel de sua poesia. Esta é a razão de suas obras de todas suas criações e de todos seus entusiasmos. Nada nem antes nem depois pô-

de consagrar a Lituânia, descrevê-la e amá-la como ele. Por isso, nós nos honramos com o Maironis cem vezes mais do que a Alemanha com o seu Goethe, que a França com o seu Racine ou que a Inglaterra com Shakespeare, porque eles foram universais e escreveram para o mundo, enquanto Maironis concentrou todo seu gênio na Lituânia. Com Maironis qualquer nação ficaria suficientemente honrada, porque ele aspirou encarnar a alma de seu povo, embora esse povo fosse a Lituânia, pois o melhor monumento que um gênio pode desejar e obter neste mundo é encarnar a alma de sua nação.

Maironis é um símbolo, uma época, uma escola; é um símbolo do legendário, do inacessível, do ideal; uma época de rejuvenescimento espiritual quase que da ressurreição, é a época da "Jovem Lituânia"; e Maironis é uma escola porque somente ele foi capaz de dar ao nosso verso a forma definitiva, porque penetrando até a essência da poesia lituana e a

Maironis

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvras de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banyas Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

idiosincrazia de sua língua, impôs as normas da evolução natural, criou a forma definitiva da poesia lituana, levando seus versos até a musicalidade das notas de Bethoven. Não restariam dúvidas, se comparando um grande poeta com um músico exímio, porque se as sinfonias de Bethoven são verdadeiros poemas em partituras, os poemas de Maironis são sinfonias em estrofes.

(a continuar)

CANTEMOS CANTO NOVO

"Užtrauksim naują giesmę, broliai" – versos do grande poeta Maironis, tirados do "Pavasario balsai (Vozes da Primavera)", que tornaram-se um canto popular do renascimento nacional lituano. Tradução de Rymantė Steponaitytė (Rio).

CANTEMOS CANTO NOVO

*Cantemos já o canto novo
Que só os jovens sentirão
Não cantaremos cantos velhos
Outras canções cantemos nós.*

*Bom som, bem alto
Ergam vozes
A nova era se abre a nós
Idéias novas
Outros tempos
E pátria nova surgirá*

*Alvor de novas eras venha
Raia do sol que já virá
Pressentimento fala alto
Ao coração que já sorri.*

*Bom som, bem alto
Ergam vozes etc.*

*Desfaz a pátria traje velho
Que te puseram outros povos
Chama ardente queime tudo
No fogo sacro do amor.*

*Irmãos ponhamos mãos à obra
E despertemos o país
Amor é todo poderoso
Derreterá o gelo teu.*

*A mão de ferro nos aperta
E gela peito de terror
Só com amor no coração
Gigantes se levantarão*

*Não é lituano, que abandona
A luta e foge infantil
Esquece as lutas do passado
Pelos gigantes ancestrais*

*Não é lituano, o que não ama
Os cantos teus e o teu ser
Que não lamenta os teus filhos
Que deixam esse amor fenecer.*

*Não é lituano, que concorda
Dormir o sono da opressão
Que foge obstáculos e tarda
Brilhar com obras da razão.*

*Irmãos ponhamos mãos à obra
Armados só de instrução
Arado, livro e a lira
Na Lituânia fixo o coração.*

SKAITYTOJAI RAŠO...

Ateina reguliariai kas savaitę "Mūsų Lietuva". Tai tikrai mūsų "Lietuva".

Dėkoju širdingai už siuntinį. Negaliu kitaip atsidėkoti, kaip malda. Jus gerbiaš in Domino

kun. Alb. Margevičius, SDB
Tokyo Salesio Gakuen
592 Josui Minami-Cho
Kodaira-Shi Tokyo
187 J A P A N

"IŠEIK, AR NUMIRK" – AČIŪ.

Sena patarlė sako: "Iš akių ir iš atminties". O visgi ji nevisuomet teisinga. Nors sueina jau aštuoneri metai, kai dingau iš Jūsų, Sanpaulio lietuviai, akių, bet praėjusio rugpiūčio mėnesį apčiuopiami parodėte, kad dar nesu išdilęs iš Jūsų atminties. Ne vien gražus būrelis susirinkęs į išleistuvių mišias ir vaišes, bet ir visa eilė kitų sutikusių parodėte tiek daug geros širdies meilės, ir džiaugsmo, kad dar galime pasimatyti, jog buvo sunku tikėti, kad nesapnuoju.

Tiesa, kai Jūs visgi užmiršote. Pavyzdžiui, užmiršote, kiek klaidų pridariau Jūsų tarpe besidarbuodamas per vienuoliką metų; užmiršote, ką turėjau padaryti, o nepadariau; užmiršote kaip dažnai atrodydavau surūgęs, ar piktas, ar užsispyręs; užmiršote, kuriems skaudžiai užmyniau ant "mazolių" ar jduriau į širdį. To visko nė vienas nė žodeliu nepriminėte, tik sakėte, kaip labai išsiilgę, kaip malonu pasimatyti, kvietėte net pasilikti su Jumis, nebegrįžti Amerikon... Šitai Jūs patvirtinote kitą patarlę: "Išėik, ar numirk, tai būsi geras." Va, jei visą laiką būčiau su Jumis gyvenęs, būčiau, turbūt, niekada nesužinojęs, koks aš Jums geras. Pas Jus gyvenant beveik niekas nedrįsote man į akis taip pataikauti ir girti. Dabar taip giriamas ir branginamas, turėjau raudonuoti iš gėdos, kaip graži jauna mergaitė, nors tie pagyrimai ir maloniai kuteno jau senstelėjusią širdį. Ačiū Jums visiems už malonius žodžius, už vaišes ir dovanas, ačiū už gausios Dievo palaimos linkėjimus ir maldas. Jis Jums teatlygina šimteriopai.

Pradėjus dėkoti, negalima pamirš gerųjų kunigų Saleziečių. Jie laikė man parengtą geriausią savo pastogės kambarį ir primygtinai kvietė: "Gyvenk pas mus, juk čia jūsų namai". Kiek kartų pavežiojo savo mašina net neprasomi. Aš gi buvau toks "mandagus", kad jiems nebuvau net pranešęs, jog atskrisiu į Sanpaulį. "Kai apsilankysiu iš ne-tyčių, tai bus jiems malonus siurprizas" – galvojau. Bet siurprizas teko ne jiems, o man, kai virš poros valandų pavėlavęs nutūpti Congonhas aerodrome pamačiau mieląjį "Petriuką" su kapitonu J. Čiuvinšku belaukiančius, mane šiltai apkabiniusius ir į Zeliną nugabenusius.

Taigi, į Zeliną, pas kleboną kun. Juozą Šeškevičių. Jam buvau parašęs, jog ketinu atsidurti Sanpaulyje rugpiūčio mėnesį. Jis tada tokiu malonių laišku pakvietė mane pas save apsigyventi, kad neturėjau širdies atsisakyti, ypač kad mudu jau iš seniau esame geriau pažįstami, negu su kunigais Saleziečiais. Na, ir nė kiek nesigailiu pas jį apsigyvenęs. Kiek daug gero pas jį patyriau. Savo akimis pamačiau, ką tas ištikimas Dievo ir žmonių tarnas yra nuveikęs per aštuonius metus ir tebeveikia su savo ne geležine sveikata ir naudodamasis tik viena akimi. Jo klebonija dūzgia, kaip bičių avilys. Tai didesni, tai mažesni pasitariamai – ir jaunimo, ir vyresniųjų, ir lietuvių ir nelietuvių posėdžiai, planavimai ir t.t., ir t.t. O kai nusivežė į "Lituaniką", kai ją per savaitę kartkartėmis ne tik aplinkui apėjau, bet ir skersai išilgai išbraižiojau, aukštyn žemyn visais kalneliais ir kloniukais išklampinėjau, tai begaliu pasakyti, jog niekur kitur emigracijos lietuviai neturi tokios gražios, taip praktiškai suorganizuotos vasarvietės.

Žinoma, ne vieno "dėdės Juozo" visa tai padaryta. Abu juodu su p. Jonu Tatarūnu planavo, tarėsi, savo kolonijai pristatė, abu įtikinėjo lietuvius, jog gali išmokėti tokį didelį plotą žemės ir čia sukurti ne tik sau, bet ir vaikų vaikams malonią, patrauklią poilsio vietą. Jau vienuolika gražių, už viens kitą prašmatnesnių vilų pastatyta. Trys statomos, kitoms medžiaga vežama. Kai visi sklypų savininkai pasistatys, tai bus virš penkių dešimčių sodybų miestukas. Net ir tie, kurie sumanymo pradžioje buvo pesimistai, nepalankiai nusiteikę, dabar mato, ką gali padaryti šviesus pramatymas, geras suplanavimas ir užsispyrimas dirbti, ne svajoti ir kalbėti apie rojus pyragus. O kad tam visam reikalui kunigas

Šeškevičius įdėjo visą savo širdį, sumanūmus, energiją ir daugelį nemiegotų valandų, tai dabar liudija gražiai auganti ir klestinti "Lituanika". Ir Jūs, Sanpauliečiai lietuviai, galite ir turite didžiulis savo ir Dievo tarnu kunigu Šeškevičiu. Viešpatie, stiprink jo jėgas tolimesniems planams įgyvendinti.

"Ne viskas auksas, kas auksu žiba", sako dar viena mūsų patarlė. Vieno, tik vieno man gaila, stebėjus Jūsų São Paulo lietuviai, gyvenimą ir veiklą. Jūsų bažnyčiose (ir Zelinos ir Šv. Kazimiero) labai labai maža jaunimo tesimato. Ir vyresniojo amžiaus, ne per daugiausia. Aišku, senukai senutės iškeliavo amžinybėn. Bet kur dingo Jūsų jaunimas? Juk yra bene trys jaunimo šokėjų grupės. Yra virš 30 jaunų žmonių choras. Yra gražus būrys skautų, skaučių ir ateitinių. Kodėl jų tik vienas kitas tematomi lietuviškose pamaldose? Kodėl tas gražus choras nors vieną kartą per mėnesį nepradžiugina savo tėvelių ir senelių širdis jaunatviškų balsų smagiu giedojimu? Jei jaunimas nelankys ir nepalaikys savo parapijų ir bažnyčių gyvenimo, tai neilgai besidžiaugsite ir gražia "Lituanika", ir lietuviškoms bažnyčiomis ir lietuviams kunigais.

Baigdamas atsisveikinti ir padėkoti Jums visiems už malonų priėmimą, linkiu visiems sukrusti, nuoširdžiai bendradarbiauti ir su Zelinos ir su Šv. Kazimiero parapijų kunigais, nepaisydami, kokių trūkumų kartais pasitaikytų.

Su meile ir malda už Jus

Kun. Jonas Kidykas, S.J.

MŪSŲ ŽINIOS

DIEVO NAMŲ PAŠVENTINIMAS

Antra lietuviška bažnyčia Brazilijoje tapo pašventinta Lituanikos sodyboje. Tai begalinis didelis laimėjimas Dievo ir Tėvynės atžvilgiu. Ir čia besilsėdami ir beatostogaudami lietuviai katalikai galės melstis ir prašyti pagalbos mūsų pavergtai Tėvynei. Tas parodo, jog lietuvių katalikų tikėjimas tebėra tvirtas ir nepalaužiamas, nežiūrint į įvairius prieštaravimus, kurie ir čia yra peršami įvairiausių progresistų ir panašių klaidingų pranašų. Jeigu tikėjimas yra tvirtas, tai beabejo ir lietuviybė yra tvirta, nes lietuvių tautoje yra neatskiriamas veiksnys: tikėjimas ir Tėvynė.

"DAINUOJAM LIETUVĄ"

NAUJA

Lietuviškų liaudies dainų juostelė – Kasetė jausmingai įdainuota Edmundo Kuodžio ir Jono Girijoto liaudies instrumentams palydinti.

Gaunama V. Zelinos ir Šv. Kazimiero parapijose.

Graži dovana kiekvienai progai.

Geriausią dovaną

KIEKVIENA PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVĄ"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

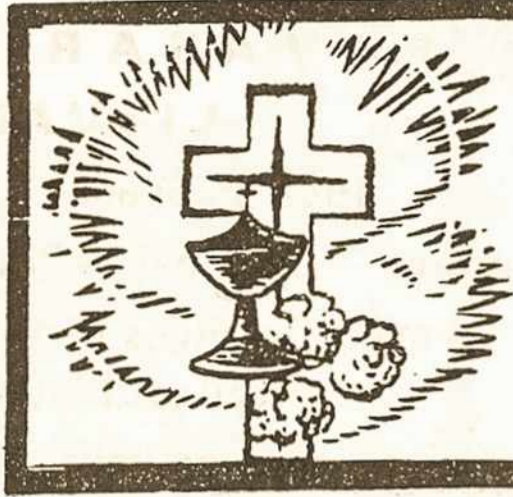
Kadangi Dievulis yra galingas ir mie-laširdingas, tai ir sekmadienio rytas iš-aušo begaliniai gražus ir malonus, o vėliau ir saulutė žeme riedinėjo, kaip sa-ko poetas Maironis: "Pavasario saulė prašvito meili ir juokiasi, širdį vilioja".

Keturi autobusai perpildyti iškeliavo iš Vila Zelinos ir Casa Verde. Autobu-suose ūpas visų pakilęs, nes vykstama į nepaprastą šventę. Tik įsivaizdinkite — pašventinimui savos lietuviškos bažny-tėlės. Ir koks malonus jausmas, kai au-tobuse pasigirsta vadovo žodžiai, prita-riant visiems kai vienas žmogus, "Tėve mūsų..."

Neužilgo ir Lituanika, kaip koks bu-kietas ar oazis tarp plačių ir žalių Brazi-lijos laukų, su savo puošniais ir naujais vasarnamiais; bet pirmoje eilėje, žino-ma, pasirodo mūsų akiai neįprastas pa-statas, nors ir nedidokas, bet nepapras-tai gražus, veržiantis į dangų, lyg sku-bėdamas perduoti Aukščiausiam mūsų maldas ir mūsų prašymus. Bažnytelė yra begaliniai stilinga ir graži ir kukli. Didelė padėka tiems, kurie ją suprojek-tavo ir visiems, kurie ją padėjo pastaty-ti, ypač Kun. Dr. A. Miliui, kaip didžiau-siam tos bažnytelės fundatoriui.

Bažnytelė buvo pilna tikinčiųjų, maž-daug apie 250 žmonių, visi atvykę iš São Paulo. Sustojus prie Jaunimo namų ir visiems giedant Tautos himną, buvo iškeltos Lietuvos ir Brazilijos vėliavos: Užsibaigus šiais ceremonijai, visi išsirikiavę ir giedodami "Sveika Marija..." su ži-bintuvais, vėliavomis ir keturiais kuni-gais priešakyje, atkeliavo į šią šventovę. Ir čia su gražiomis lietuviško papročio katalikiškais apeigomis ši nauja bažny-telė buvo pašventinta.

Nors ir trūksta pilnos vienybės mūsų kolonijoje, bet visgi mes esame pažan-gesni už kitas kolonijas, kurios nepalygi-namai yra skaitlingesnės už mus. Tai mū-sų garbė ir pasididžiavimas. Taip ir ver-žiasi iš krūtinės pagarbos ir padėkos žo-džiai pirmiesiems pionieriams: tai kun. J. Šeškevičiui, Jonui Tatarūnui ir arti-miesiems talkininkams: Inž. J. Jodeliui, Sr. A. Sliesoraičiui, P. Šimoniui ir kit. (Neužsigaukite, kurių neišvardinau, nes reiktų begaliniai didelio popieriaus lapo; prie progos paminėsiu ir kitus, nes visų vardai privalo pasilikti Brazilijos lietuvių istorijos lapuose, mūsų kolonijos arkyve. Tik gaila kad šis našlaitis, neturi kur gal-vos priglausti...)

Po bažnytelės pašventinimo visi buvo pakviesti pietauti. Taip pat yra nemažai stebėtinai dalykas, kad 250 žmonių bu-vo tvarkingai ir be jokių susigėdimo, kaip paprastai tokiais atvejais pasitaiko, visi buvo pavaišinti pietumis, o vėliau ir kavute su dideliu šmotu puikaus pyra-go.

Penktai valandai išmušus, punktua-liai, visi susėdę į belaukiančius autobu-sus, sugrįžo į namus gerokai pavargę, nes skirtumas gryno oro, po São Paulo dulkių ir nešvarumų, yra labai skirtingas ir organizmas pergyvena geroką re-akciją.

Teko pamatyti naujai ir gražiai įreng-tas maudykles, tik dabar sunku atspėti, kaip jos atlaikys lietaus periodo "enchur-radas". Tos maudyklės, tai tikras džiaugsmas jaunesiems, o senesnieji skundžiasi kad privalo turėti laiko apsi-rūpinti maudymosi kostiumais ir kit., nes tie, kurie keliolika metų atgal tarnavo, šiandieną nei iš tolo nebepritaiko-mi. Tai vis dėka tam amželiui, kuris bė-ga vis pirmyn kaip upės vanduo. Kaip sako poetas "Nebeužtvenksi upės bėgi-mo..."

Tokios ar panašios iškylos yra bega-liniai reikalingos, kur visi gali susitikti, pasimatyti ir prisiminti praeitus laikus, nes reikalinga laikytis kiek galint dau-giau vienybės. Vis mes esame lietuviško kraujo kilmės, kaip tai sako poetas B. Brazdžionis "Šaukiu lietuvių burtis prie lietuvių ir gyvą širdį prie gyvos širdies..."

Bendrai "Lituanikos" sodyba yra begaliniai didelis turtas, priklausantis Brazilijos Lietuvių Bendruomenei ir Šv. Juozapo Katalikų Bendruomenei. Tik reikia nepamiršti, kad šitas turtas turi būti labai rimtai apsaugotas nuo visokių pasikėsinimų ateityje, nes įvai-rių praeivių tikslas yra įsiskverbti į pa-dorių žmonių sukurtas organizacijas ir jas sužlugdyti. Tokių pavyzdžių ne-trūkstame.

Kapit. J. Čiuvinškas

PADĖKA

Širdingai dėkoju visiems, kurie dalyvavo mano brolio

a. a. **JURGIO GOLSKIO**

30-tos dienos mišiose. Ypatingai dėkoju Braslauskų šeimai.

Antanas Golskis

MŪSŲ MIRUSIEJI

Veronika Lukoševičiūtė Stočkūnienė, mirė praeitą Rugsėjo (Setembro) 9 die-ną, S. Caetano ligoninėje, po sunkios ligos, aprūpinta Šv. Sakramentais. Pa-laidota šeimos karste Ceramikos kapi-nėse S. Caetane.

Velionė buvo gimusi 1904 m. Lietu-voje, Alytaus apskr., Seirijų valsč., Me-telių kaime.

Į Braziliją atvyko 1928 m. su vyru a.a. Jurgiu, pas savo sesers Elzbietos Balionienės šeimą.

Virš 50 metų gyveno V. Bela (S.Pau-lyje) visuomet prisidedama prie lietu-vių gyvenimo: V. Betos L.D.K. Vytau-to mokyklos, koplyčios. Vėliau prie Šv. Juozapo Bažnyčios statymo ir iki paskutinių jėgų, prie lietuviškos para-pijos.

Priklausė Šv. Juozapo Bendruome-nėj, Maldos Apaštalavimui ir L.K. Mo-terų Draugijai.

Nuliūdime paliko sūnų Vytautą, anūkus Nancy ir Vitą su šeimomis ir proanūkę.

30-tos d. Mišios užprašytos L.K.M. Draugijos, bus penktadienį Spalio 8 d. 7 val. ryto, Šv. Juozapo Bažnyčioje, V. Zelinoje.

INŽ. PETRAS BALTĖNAS

mirė rugs. 30 d. Santose, kur buvo pa-laidotas. Inž. Petras Baltėnas turėjo 77 metus, gimė Kaune ir baigė Kauno Uni-versiteto politechnikos institutą. Buvo Lietuvos geležinkelių inžinierius. Atvy-ko į Braziliją po antrojo karo ir iki pen-sijos dirbo švogerio Com. Jono Rimšos industrijoje, Imbituboje, Sta. Catarina. Paliko liūdinčią žmoną Suzaną, seserį Paulą ir švogerių Com. Joną Rimšą.

Septintos dienos mišios bus atlaiky-tos Vila Zelinos bažnyčioje, spalio 7 die-ną, (ketvirtadienį) 9 val. ryto.

M I Š I O S

už a.a. **MIKĄ MEČELĮ** ir a.a. **ALBINĄ MEČELĮ** bus atlaikytos sekmadienį, spalio 10 d. 9 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

Giminės ir bičiuliai kviečiami dalyvauti.

Bronius Mečelis

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

MŪSŲ ŽINIOS

KOPLYČIOS PAŠVENTINIMAS

Praeitą sekmadienį (rugsėjo 26 dieną) Lituanikoje įvykusi Kopyčios pašventinimo šventė sutraukė gražų būrį tautiečių (maždaug tarp 250 ir 300). Iškilmės prasidėjo procesija. Kun. Dr. Antanas Milius, pagrindinis kopyčios fundatorius, pašventino kryžių, kopyčią ir tarė žodį, kun. F. Jokubauskas celebravo mišias, kun. Prel. Ragažinskas pasakė pamokslą, kartu celebravo dar kun. P. Rukšys ir kun. Juozas Šeškevičius. Giedojimui vadovavo V. Tatarūnas, liturgijai mokytoja Angela Joteikaitė. Skaitytojai: Aleksas Vinkšnaitis ir Jonas Šermukšnis. Svečių Namų šeimininkės: Angelika Trūbienė, Ona Masienė, Ona Zalubienė, Ksavera Petrokaitė, Teklė Kizeliauskienė, Aldona Žūtautienė ir Katarina Nanartoniene pavaišino 200 svečių skaniais pietumis. P. Valerijos Šatienės skanūs pyragai turėjo ne eilinį pasisekimą. Bėrė dirbo Vytautas Bacevičius, Markus Lipas, Audris Tatarūnas, José Mendes ir kiti. Prie stalų patarnavo Stasys Žūtautas, Onutė Tatarūnaitė, Celijus Kaminskas, D. Jozefa Siginali su vyru ir savo svečiais. Autobusais iš Vila Zelinos rūpinosi Vyrų Brolijos pirmininkas Antanas Rudys, iš Casa Verde p. Marija Stankūnienė. Kituose dalyvavo Jonas Tatarūnas, Angelina ir Viktoras Tatarūnai, Juozas Petrokas, kun. J. Šeškevičius ir João Batista.

Šventės proga buvo suaukota 87 tūkstančiai kopyčios statybai. Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba nuoširdžiai dėkoja visiems talkininkams ir aukotojams. Teatlygina visiems Dievas. Speciali padėka dr. Romualdo do Patrocinio. Už sveikatos liudijimus kopyčiai surinkta 13.500,00. Svečių Namų krosniui aukojo V. Petrokienė 10.000,00, Casilda Tamašauskienė 10.000,00.

Svečiai grįžo į namus atsigaivinę Lituanikos oru ir šventės nuotaikomis ir atsisveikindami šventės organizatoriams pasakė daug pagyrimų ir gražių padėkos žodžių.

AUKOS LITUANIKOS KOPLYČIAI

Jonas Tatarūnas (Tévas)	5.000,00
Uršulė Cvirkienė	2.000,00
Veronika Zakarevičienė	2.000,00
Monika Maželienė	2.000,00
Stepas ir Saloméja Narušiai	5.000,00
St. Jurevičius	3.000,00
J. Gavėnas	15.000,00
Kazimieras ir Veronika Bacevičiai	5.000,00
A. Baltaduonienė	4.000,00
E. Lucevičius	4.000,00
Robertas Petrokas	5.000,00
Ona Kuliešienė (100 dol.)	35.000,00

P A V

1982 m. Spalio 24 dieną.

Churrasco – Žaidimai – Pasilinksminimai

Rengia: Brazilijos Lietuvių Bendruomenė
Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga

Pelnas skiriamas jaunimui kelionės išlaidoms į Lietuvius Dienas ir VI Pasaulio Jaunimo Kongresą.

Vėliau paskelbsime daugiau informacijų.

N.N. 1.000,00

Jonas ir Vera Bratkauskai 10.000,00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Kopyčios statyba jau neturi skolų.

Kopyčiai reikalingi aukotojai dviem granitiniams kryžiams (iš lauko pusės ant čyčių) kiekvienas 15.000,00. Varpinei – 35.000,00, Varpui 55.000,00, Altoriui 35.000,00, dviem žvakidėms 3.000,00 kiekviena, ir 40 kėdžių, 2.500,00 kiekviena.

Prisidėkime kiekvienas savo auka, kad ši maža lietuviška šventovė būtų gražesnė ir patogesnė.

Šventės likutis kopyčiai Cr.118.751,00.

LIDIA V. STASIUKINAS

V. Prudentės savaitraštis "O PORTA VOZ" įdėjo šią Lidijos fotografiją su parašu, kad ši didelė V. Zelinos veikia rūpinasi Lietuvos Respublikos aikštės pertvarkymu. Buvo numatyta pastatyti lietuviško stiliaus paminklą, kuris jau buvo atspausdintas Mūsų Lietuvos pirmajame puslapyje. Savaitraštis rašo, kad nei Jono Tatarūno, nei Roberto Mendo ir kitų pastangos neįstengė išgauti konkrečių patvirtinimų, kad ta aikštė bus pertvarkyta. Laikraštis rašo, kad iki šiol buvo tik Bla, Bla, Bla.

Ponia Lidia STASIŪKINIENĖ visus kviečia į arbatėlę – CHÂ-BAZAR BENE-FICENTE neturtingiems vaikams paremti šio mėn. 16 d., 15 val. Colégio São Miguel patalpose.

NAUJI "ML" PRENUMERATORIAI

Jonas CHOROCIEJUS Cr\$.10.000,00
Claudio BUTKEVIČIUS Cr\$.2.300,00

SOLIDARUMO MOKESTIS

Lietuvių Chartoj, 11-am punkte, yra paskelbta:

- Tautinis solidarumas yra aukščiausiaji tautinė dorybė.
- Lietuvis ugdo tautinį solidarumą.
- Visi lietuviai yra lygūs tos pačios tautos vaikai, tarp savęs broliai.
- Tautinio susipratimo ir lietuvių vienybės ženklai kiekvienas lietuvis moka nuolatinį tautinio solidarumo įnašą.

Ar Jūs jau atlikote šią lietuvišką pareigą? Jei ne, nedelskite, pareiškite savo solidarumą lietuviškai veiklai mūsų kolonijoje, sumokėdami metinį Cr\$ 1.500,00 įnašą.

Solidarumo mokestį įnešė:

19. Magdalena Vinkšnaitienė
20. Aleksas Vinkšnaitis
21. Vytautas Vosylius
22. Kazys Lipas
23. Kazys Baužys
24. Jonas Jodelis
25. Marija Jodelienė
26. Petras Šimonis
27. Bronius Šukevičius
28. Emilia Laucevičius
29. Jonas Silickas
30. Kazys Bukevičius
31. Algirdas Sliesoraitis
32. Nara Sliesoraitis
33. Vladas Steponaitis
34. Stasė Steponaitis

PASAULIO LIETUVIO PRENUMERATAI:

5. Jonas Jodelis
6. Vladas Steponaitis

Visiems, lietuviškas AČIŪ.
BLB-nės Valdyba

Čekius siųskite: Comunidade Lituano Brasileira
R. Juatindiba, 28
CEP. 03124 – São Paulo, SP

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

José Armando TATARŪNAS Cr\$.2.300,00
Juozas VALUTIS Cr\$.3.000,00
Petras NARBUTAS Cr\$.2.300,00